

52
577
ГРИЦЬКО БОЙКО

ЯК АНДРІЙКО

СТАВ УМІЙКОМ

1377 (1-2 кл.)

137722 МЛ
0887

975

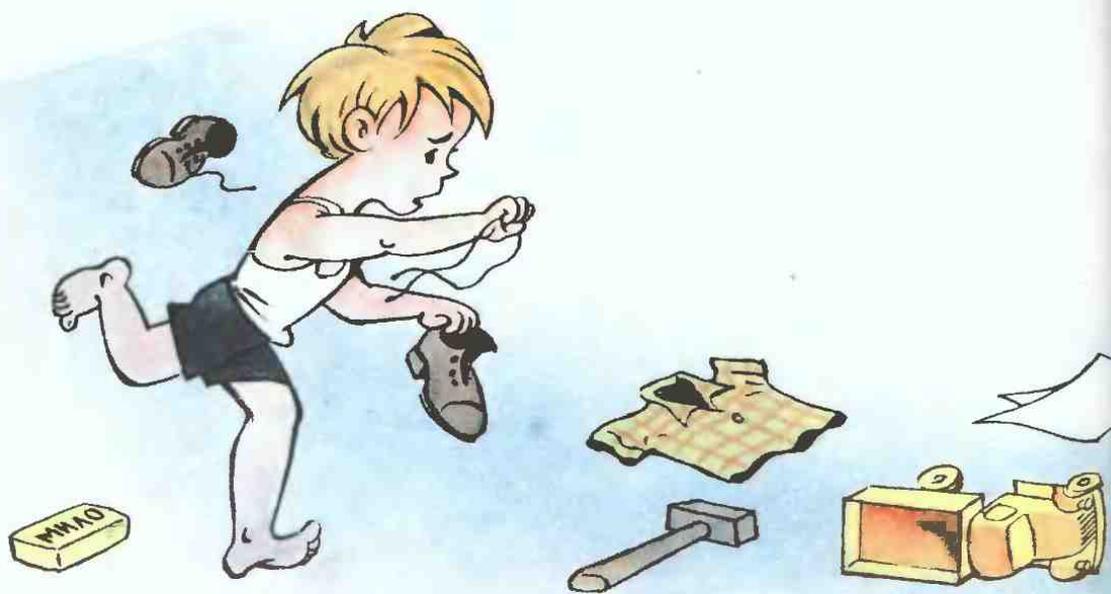
ГРИЦЬКО БОЙКО

ЯК
АНДРІЙКО
СТАВ
УМІЙКОМ

Художник Ю. КОЗЮРЕНКО

ВИДАВНИЦТВО ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ
«ВЕСЕЛКА»
КИЇВ 1973

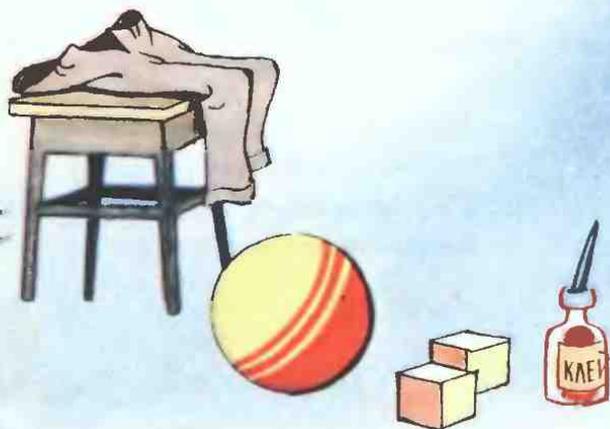

I. ПРО АНДРІЙКА-НЕУМІЙКА

Це Андрійко-
Неумійко.
Ну й хлопчина! Ну й мастак!
В школі, вдома,
Скрізь, у всьому,
Завжди в нього все не так.

Починає,
Поспішає,
А виходить на одне:
Наш Андрійко-
Неумійко
Що не візьме — те не втне.

Він проснувся,
Потягнувся:
— Де штани? Сорочка де? —

І ще зрана
Біля крана
Невдоволено гуде:

— Мило впало!
Десь пропало...—
Зняв його із підшов,
Довго милом
Руки милив,
Не обмив — за стіл пішов.

Як взувався,
Нагинався,—
Нив: — Бабусе, допоможи!
Із шнурками
Горе прямо:
Ти мені їх зав'яжи!..

В зошит білий
Ляпка сіла.
Що робить йому тепер?
Став завзято
Витирати,—
Дірку в зошиті протер.

Він картинку
Із «Барвінка»
Для газети вирізав.
— Ой, загине
Скатертина! —
Братик плачучи сказав.

Став кімнати
Підмітати,—
Та ще дужче насмітив.
Взявся, діти,
Посуд мити —
Чашку з блюдечком розбив:

Десь поділись,
Загубились
Гудзики на комірці:
Став ладнати,
Пришивати —
Зшив з сорочкою штанці!

От Андрійко-
Неумійко
Клеїть змія-летунця.
Клеїть змія
Не уміє,—
Сам прилип він до стільця.

У Андрійка-
Неумійка
Молоток є і гвіздки.
Він до діла
Взявся сміло:
Бац!.. На пальцях — синяки!

Став збивати,
Майструвати
Він конуру для Рябка.
У Андрійка-

Неумійка
Вийшла хатка для шпака.

Ось Андрійко-
Неумійко
Змайстрував собі стільця.
Хвалить тато:
— Майструвати
Ти, Андрійку, молодця!

Стільчик вдався,—
Та... зламався!
І Андрійко каже всім:
— Це від того,
Що на нього
Мабуть, хтось учора сів!..

Став санчата
Фарбувати,—
Фарбу й щіточку приніс:
Сині в нього
Руки й ноги,
Навіть вуха, навіть ніс.

На ялицю
Шпаківницю

Він повісити поліз.
Та злякався
І зірвався,—
На ялиці сам повис!

Взяв лопату
І копати
Він круг яблуньки почав.
— Ой, Андрійку-

Неумійку,
Ти ж коріння порубав!

Вудку взяв він,
Розмотав він...
Комарі гудуть: — Зу-зу!
Наш Андрійко-
Неумійко
На гачок спіймав... козу!

Ось Андрійко-
Неумійко
Юшку з риби став варить:
Вкинув зілля,
Рибку з сіллю,—
А води... забув налить.

І дівчата,
І хлоп'ята
По гриби пішли у ліс.
Наш Андрійко-
Неумійко
Заблудив між трьох беріз...

II. ПРО АНДРІЙКА І ТЕРПЦЯ

Заблудився,
Розгубився,
Загубив дружків своїх...
Ще й до того
Від дороги
Далі й далі в ліс побіг.

Він гукає,
Він блукає...
Сумно в лісі одному:
Шелестіння,
Тріскотіння...
Що робить тепер йому?

Де дівчата
І хлоп'ята?
От і маєш, — заблудив!..
Між дубами —
Вбік і прямо
Він туди-сюди бродив.

Сутеніє,
Вечоріє...
Він шукає — та дарма:
Тут для нього
Ні дороги,
Ані стежечки нема.

Стало страшно...
Бідолашний

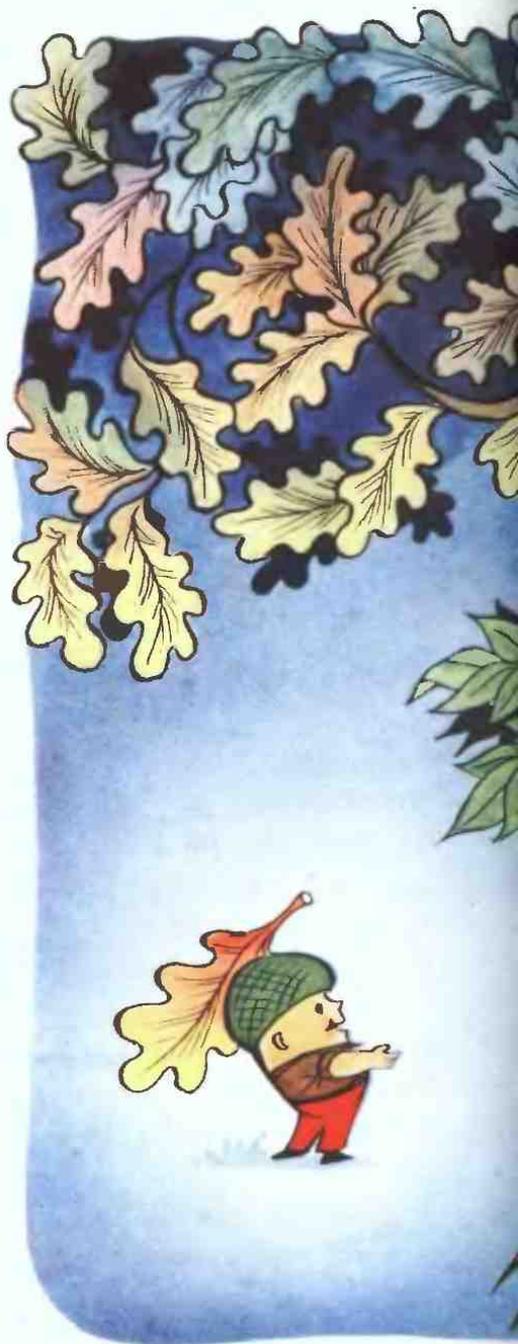
Сів під дубом, зажурився.
Мерзне спина,
Він в коліна
Головою похилився:

— Спати б в ліжку,
У затишку,
Та поїсти б, та попить...—
Раптом баче:
Щось неначе
Біля ніг його блищить.

Щось у листі-
Падолисті
Запищало: — Ось і я!
Я — манюне,
Манюпунє,
Манюпусіньке хлоп'я!

Я — малятко-
Жолудятко...
Не дивуйсь: таке бува!
Глянь: шапчина,
Сорочина,
Ноги, руки, голова...

І малятко-
Жолудятко
Так сказало під кінець:
— Ти — Андрійко-
Неумійко,
А моє ім'я — Терпець!

Невезучок,
Білоручок,
Поспішайків, і невдах,
І Андрійків-
Неумійків
Пізнаю я по слідах.

Ти у лісі
Заблудився,
І тому тут мерзнеш ти,—
Що шукаєш,
А не знаєш,
Як дорогу віднайти!

От якби ти
Став учити
Географію як слід,—
Добре знав би
Й відшукав би
Південь, північ, захід, схід.

Не бродив би,
Не блудив би,
І тривоги б не було... —
Тут Андрійко-
Неумійко:
— Це... мені... не повезло...

— Ой, незнайку-
Поспішайку!
Ти завчи такі слова:

НЕВЕЗІННЯ- ВІД НЕВМІННЯ ТА ВІД ПОСПІХУ БУВА!

Ловкий, брате,
Поспішати,—
Та кінчать лінивий ти...
Я з'явився
В цьому лісі,
Щоб тобі допомогти.

Всім Андрійкам-
Неумійкам
Ой, як трудно в світі жить!..
Хочеш: будем
Разом всюди?
Хочеш: будемо дружить?

Тут Андрійко-
Неумійко
Руку радісно подав
І Терпцеві-
Розумцеві
Нерозлучним другом став.

А потому —
Йшли додому
І стежками,
Й навпростець.

І Андрійка-
Неумійка
Научав тоді Терпець:
— Ну, Андрійку-
Неумійку,
Де дорога, що вела
І дівчаток,
І хлоп'яток
В ліс, на захід від села?

І Андрійко-
Неумійко
Відповів Терпцю як слід:
— Он на сході
Сонце сходить, —
Отже: треба йти на схід!

Що ж: віднині
Май терпіння,
Не спіши — питай Терпця,—

**БО УМІННЯ
БЕЗ ТЕРПІННЯ-
НАЧЕ КАЗКА БЕЗ КІНЦЯ...**

III. ЯК АНДРІЙКО СТАВ УМІЙКОМ

Мама, тато,
Сестри з братом
І сусіди у селі,—
Всі не спали,

Всі шукали:
І дорослі, і малі.

Аж до ранку,
До світанку
Голоси лунали скрізь:

— Гей, Андрійку-
Неумійку!.. —
Та Андрійко сам з'явивсь.

Хоч хотілось,
Не терпілось,—
Не сказав нічого він
Анікому,
Що додому
Повернувся не один,

Тут із крана,
 Як з фонтана,
 Бризки ринули води
 І на ноги,
 Й на підлогу...
 А Терпець йому: — Зажди!

Треба вміти
 Й руки мити,—
 Хто ж так крани відкрива?

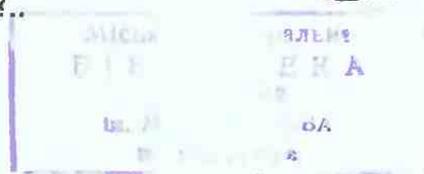
**НЕВЕЗІННЯ—
 ВІД НЕВМІННЯ
 ТА ВІД ПОСПІХУ БУВА!**

137722

Що хлоп'ятко-
 Жолудятко
 У кишені в нього є...

.....
 А хлоп'ятко-
 Жолудятко
 Вже і голос подає:

— Будь слухняним
 І старанним
 Обіцявся хто мені?
 Тож іди ти
 Руки мити,—
 Бач, які вони брудні?..

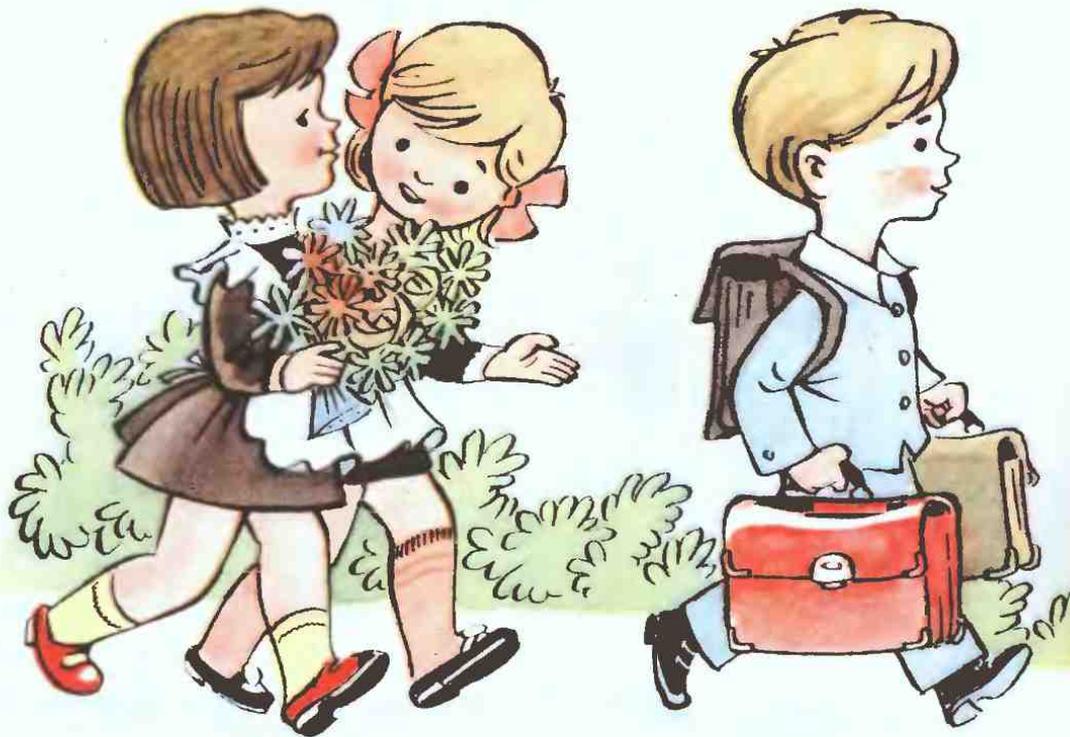

Поспішив ти,—
Насмішив ти.
Тож ганчірку, брат, бери
І хуленько,
І швиденько
Ти підлогу підітри.

Бачить мама:
Чудо прямо!
Хоч не вірить чудесам,—
Дивувалась:
— Що це сталося?
Син підлогу миє сам!

Спать вкладався,
Роздягався,—
І сорочку, і штанці —
Все, як треба,
Біля себе
Він повісив на стільці.

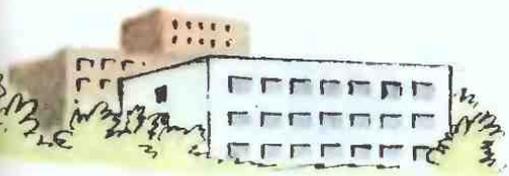
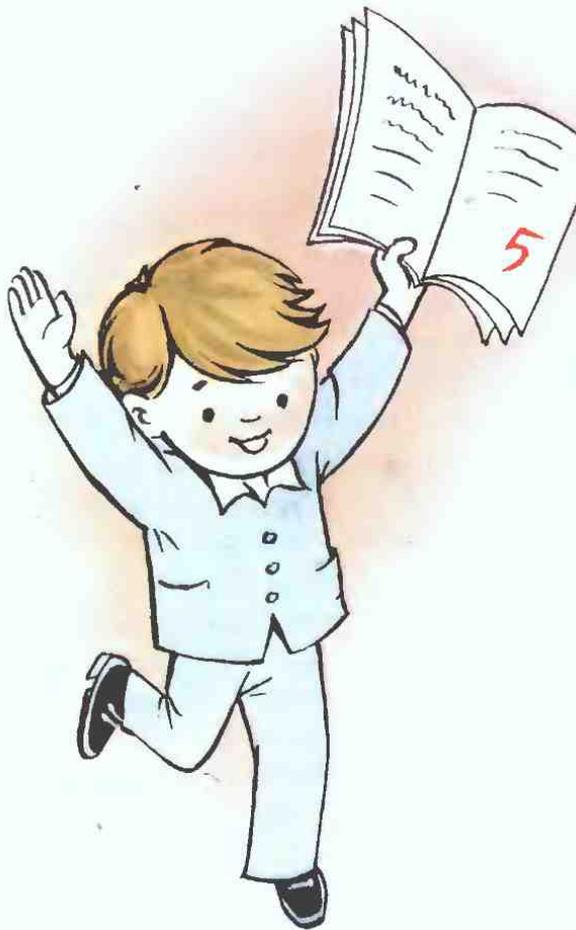
А на ранок —
З'їв сніданок,
Посуд він як слід помив.
І ботинки,
Мов картинки,
Сам начистити зумів.

Йшов до школи,
Як ніколи,—
Навантаживсь більше всіх:
Клаві й Нелі
Він портфелі
Аж у клас нести поміг!

Наш хлопчина-
Молодчина
Став уважним не дарма:
Тож і двійки
У Андрійка
Вже в щоденнику нема.

Вже й уроки —
Не морока:
Він книжки читати став.
До завдання
Мав старання,—
Що не знав — Терпця питав.

І неначе
Всі задачі
Стали легшими стократ:
Поміркує,
Помудрує —
Точній відповіді рад.

В них з хлоп'ятком-
Жолудятком
Вже важких немає справ! —
Сам вожатий
Поважати
За уміння хлопця став.

Ось на славу
Робить лаву
Наш Андрійко у садку:
Зможуть діти
Відпочити
На перерві в холодку.

Розігнувся,
Розмахнувся,—
А Терпець тут, сміючись:
— Ти спочатку
Для порядку
Бить по пальцях розучись!..

— Ти не смійся
І не бійся:
Буде лава для діток!

ДЕ УМІННЯ-

ТАМ ВЕЗІННЯ:

Став слухняний молоток!

Починати
Й не кінчати —
Вже Андрійку
Не з руки.
Наш Андрійко
Став умійко! —
Це лиш мамі невтямки.

Все питалась:
— Як це сталося,
Що отак змінився він? —

Не хвилюйтесь,
Не турбуйтеся:
Став дорослішим ваш син!

Як зустрівся
І здружився
Наш Андрійко із Терпцем,—
Кожне діло
Робить вміло,
Бо не робить все бігцем.

* * *

Ось, будь ласка,
Вся вже казка.
І Терпець у ній — живий.

А незримий,
Невидимий —
Він у кожного є свій.

Де бажання
І старання —
Там з'являється й Терпець.
З ним — уміння
І везіння,
Бо Терпець — всьому вінець.

Всі незнайки,
Поспішайки
Хай завчять його слова:

137722

**НЕВЕЗІННЯ—
ВІД НЕВМІННЯ
ТА ВІД ПОСПІХУ БУВА!**

І в Марійки,
І в Гафійки,
І в Матвійка є Терпець:

Хто з ним дружить —
Той не тужить,
Той — умійко, молодець!

І ЯКБИ ЦЕ
В ДЯДІ ГРИЦЯ
НЕ БУЛО СВОГО ТЕРПЦЯ, —
ПРО АНДРІЙКА,
ПРО УМІЙКА
ЧИ БУЛА Б І КАЗКА ЦЯ?

ДЛЯ ВОШКІЄНОГО ТА МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Бойко Грицько Філіппович. КАК АНДРЕЙКА СТАЛ УМЕРЯКОЮ, ПОЕМА. (На українському мові). Редактор В. А. Мельник. Художній редактор Г. Ф. Мороз. Технічний редактор Г. І. Розум. Коректор Р. М. Заденко-Слав. Дано на виробництво 15.01.1973 р. Підписано до друку 26.1.1973 р. Формат 70x90/32. Папір офсетний № 1. Фіз. друк арк. 1/2. Обл.-арк. арк. 1/2. Умовн. друк арк. 1,76. Тираж 25000. Зам. 1250. Ціна 12 коп. Вydарництво «Всесвіт». Київ. Басмана, 1/2. Київська поштова фабрика Республіканського виробничого об'єднання «Подгір'яніт» Держспецвидав УРСР. м. Київ, Вірська, 31-а.

Б 0761—039 — 63—73
М206(В4)—73